

Anselm Grün

Adj új értelmet
a világnak!

BENCÉS KIADÓ
Pannonhalma, 2014

Tartalom

<i>Bevezetés</i>	5
I. Hinni – jónak látni – átértelmezni	17
<i>Életem átértelmezése</i>	19
<i>Új szemmel nézni a világot</i>	41
<i>Új szemmel nézni a felebarátot</i>	47
II. Szeretni – jól bánni vele – átváltoztatni	51
<i>Szeretni önmagammat</i>	52
<i>Szeretni Istent</i>	55
<i>Szeretni a felebarátot</i>	59

III. Dicsérni – jónak mondani – átnevezni	67
<i>Dicsérni a hétköznapokban</i>	<i>68</i>
<i>A Teremtőt dicsérni</i>	<i>75</i>
<i>Jót mondani az emberekről</i>	<i>78</i>
Befejezés	81
Jegyzetek.....	85

Befejezés

Kedves Olvasó, az átértelmező hitről írt eszmefuttatásom nem akar meggyőzni a hit igazáról, arról, hogy feltétlenül hinned kell, vagy hogy életed hit nélkül semmit sem ér. Mindössze arra tettem kísérletet, hogy a hit egy újfajta megközelítését mutassam meg neked. Talán sikerült rávilágítanom, hogy a hit nem teljesen ellentétes az eszünkkel. Akár akarod, akár nem, valamilyen módon mindenképp értelmezed a valóságot; a kérdés csupán az, hogy honnan veszed a bizonyosságot, hogy a te értelmezésed a helyes. Ha saját értelmezési modelledet megvizsgálod, akkor láthatod, hogy nem te fejlesztetted ki, nem a te logikus gondolatmeneted eredménye. Tehát minden bizonnyal vetted valahonnan: szüleidtől, a körülötted élőktől, a médiából, a korszellemből. Ha erre rá tudsz bólintani, akkor talán egyszer kipróbálhatod a hit értelmezési modelljét is. Nem kell hinned, de megengedheted magadnak a hit kísérletét, és magad láthatod majd, mit is tesz veled. Ha jól tesz, talán kedved támad hinni. Én a magam

részéről örülnék, ha új távlatokat fedeznél fel a hit révén.

Végezetül szeretném még egyszer összefoglalni, hogyan is látom a hitnek mint átértelmezésnek a modelljét.

A hit a valóságot három lépcsőben értelmezi át: az első az ún. „második szintű problémamegoldásnak”, egy új látásmódnak a felfedezése. Néha villámcsapásszerűen érkezik: egyszerre csak másképp látom a helyzetet, önmagamat és a másik embert. Máskor viszont tudatosan kell feltennem magamnak a kérdést: Nem láthatnám-e másként is a helyzetet, nincs egy másik értelmezési modell is? Ha a válasz „de”, akkor viszonylagossá válik eddigi szemléletmódom, és megsejtek valamit a hit átértelmező erejéből.

A második lépcső a valóság átváltoztatása a szeretetben. A szeretet légkörében másképp fogok bánni az átértelmezett valósággal: jól bánok vele, jól viszonyulok hozzá, jóvá teszem.

A harmadik lépcső a dicsőítés: az újonnan felfedezett dolgot szavakba öntöm, új látásmódot szavakkal is kifejezem. Nem lehet megmondani, melyik lépés jön előbb, mert mindhárom szorosan összetartozik. Logikusan az első jönne először, de van úgy, hogy azáltal tanulom meg valaminek az új látásmódját, hogy szeretek vagy dicséretet

zengnek. Mert a dicsőítés új fényt vethet a valóságra, megkedveltetheti velem azt, illetve a szeretet is kiválthat dicsőítést.

Az átértelmező hit modellje nemcsak a hitnek, szeretetnek és dicséretnek az összefüggésére világíthat rá, hanem segít abban is, hogy jobban eligazodjunk életünk nehézségei és problémái közt, félelmeink és gyengeségeink erdejében, a minket körülvevő emberek tökéletlenségei láttán, valamint családjaink, szerzetesrendünk vagy egyházunk közösségében. Az átértelmező hit megóv bennünket az ál megoldásoktól: az utópikus elvárásoktól, a paradoxonoktól, a „borzalmas leegyszerűsítésektől” és az „ugyanazt még jobban” állandó görcsétől. Az átértelmezés valóban új utakat, „második szintű problémamegoldások” felé indít el bennünket. E megoldások Istentől származnak. Egyes-egyedül ő tudja megoldani életünket, ő, aki legfájóbb kérdéseinkre, halálunk tényére is tudja a választ. Isten ugyanis a Fiú feltámasztásával átértelmezte és átváltoztatta a halált az élet teljességére vezető úttá.